

der selvfølgelig gerne finde Anvendelsen yderst uretfærdig. Jeg mener altsaa, at disse Forhold ere nødvendige ved en saadan Kontos Anvendelse. Under Ministerens Ansvar maa de enkelte Dispositioner træffes af Teaterchefen. Til almindelig Offentliggørelse egner denne Anvendelse sig ikke; men der maa naturligvis ved enhver saadan Konto som ved enhver Bevilling for en finansiel Ordens Skyld kræves, at der skal være Kontrol, og særlig kan der da naturligvis ved en Anvendelse af en Konto, som ligger i et distriktionært Støn hos en Mand, tænkes, at der maa være Kontrol med, at der ikke finder Misbrug Sted. Ved Misbrug forstaaer jeg naturligvis ikke Fejlgreb efter en anden Mand's Dom; thi jeg antager, at vansteltigt vilde i det hele taget to Mennesker komme til akkurat samme Anvendelse af saadanne Midler; sige Ting høre jo netop med under det distriktionære Støn. Nej, ved Misbrug forstaaer jeg en Anvendelse af denne Bevilling, som ligger ganske uden for dens Bestemmelse, til at tilfredsstille personlige Interesser, personlige Ønsker, eller noget saadant, kort sagt en Anvendelse, som var i Strid med Teatrets Tarev. Jeg er aldeles enig med den ærede Ordfører, og jeg glæder mig, at han — saaledes forstod jeg ham i alt Fald — udtalte det, at den nuværende Teaterchef er hævet over enhver Mistanke om, at Misbrug af den Art skulde have fundet Sted ved Anvendelsen. Jeg kan da ogsaa sige, at jeg, efter nu at have gjort mig personlig bekendt med Regnskabets for Anvendelsen af Midlerne, kan udtale, at der her ikke er Skygge af noget, der kunde kaldes Misbrug. Ikke des mindre er det jo rigtigt, at der finder en Kontrol Sted. Men en saadan har jo utvivlsomt ogsaa fundet Sted. Ganste vist har jo Ministeren og Ministeriet ikke forlangt — og det har jeg meddelt Udvalget — direkte Meddelelser om Anvendelsen; men selvfølgelig er Regnskabets over Anvendelsen af denne Konto med samtlige Bilag, Bvitteringer osv. altid bleven indsendt til den administrative Revision, og Ministeren har selvfølgelig altid haft det i sin Magt at kræve Oplysninger direkte ud over dem, der allerede forelaa for Revisionen. Jeg stønner heller ikke rettere, end at Rigsdagen har haft akkurat samme Udgang som Ministeriet til at skaffe sig Kundskab om denne Kontos

Anvendelse. Jeg kan imidlertid godt tænke mig — og deri tror jeg, at jeg konkluderer i Overensstemmelse med den ærede Ordfører — at man, uagtet jeg med samme Tillid som min Forgænger stoler paa, at Pengene anvendes paa den formentlig heldigste Maade, dog vil sige, at det for en Ordens Skyld og for en rigtigere og fuldstændigere Kontrols Skyld er rigtigt, at Ministeriet faar særlig direkte Underretning om Anvendelsesmaaden, og det er jeg fuldstændig villig til at anordne. Hvis det er tilstrækkeligt til at berolige Udvalget, saa er jeg meget villig til at indføre denne yderligere Kontrol med Anvendelsen af disse Midler. I øvrigt er det jo blevet udtalt andetsteds, at Teaterchefen ikke heller har det mindste imod at give akkurat de samme Oplysninger, som jeg nu har faaet, til Udvalget. Det er kun det ene, han mener ikke bør finde Sted — noget jeg er enig med ham i, og som jeg tror vil blive anerkendt fra alle Sider — nemlig at der finder en saadan Meddelelse Sted, som vilde medføre almindelig Offentliggørelse. I øvrigt vil der kunne gives Udvalget personlige Meddelelser paa hvilken som helst Maade. Enten Udvalgets Ordfører alene eller hele Udvalget vil kunne faa Kundskaben udtømmende Oplysninger om Anvendelsen, der kan fjerne de Tvivl, hvis dette behøves, som, efter hvad jeg har forstaaet, delvis har spranlediget, at man har foreslaaet, at Kontoen skulde udgaa. Det er da mit Haab, at man ved 3dje Behandling ikke vil fastholde en Udstemmelse af denne Konto, der udgør et nødvendigt Led i Teatrets Budget. Jeg skal ikke komme ind paa — uagtet et æret Medlem har fremdraget det forrige Gang — Punktet under Nr. 89, da det jo er henstodt til 3dje Behandling, og Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling til denne enkelte Understøttelse, ligesom til samtlige personlige og litterære Understøttelser. Der er jo forskellige andre Ting, som ere forbeholdte, saaledes ogsaa — det finder ikke sit Udtryk her i Endringsforslagene, men jeg vil blot nævne det — med Hensyn til Væningsforholdene ved Døvsomme og Blindeinstituttet, idet man der af Hensyn til det særlig forelagte Lovforslag der har forbeholdt sig sin Stilling. Jeg veed ikke hvilken Skæbne disse Lovforslag ville faa; jeg har kun den Bemærkning at gøre, at der i og